

[Ministeren for Grønland.]

stand menneskeværdig tilværelse, må der lægges overordentlig vægt på at udnytte alt, hvad der bydes på. Og her er det først og fremmest fiskeriet, man må have for øje.

Det grønlandske fiskerierhverv fik gennem lovfæstelsen i 1959 af det såkaldte industriprogram, der danner indledningen til moderniseringen af fiskeindustrien, en uvurderlig støtte. Forhøjelsen af erhvervsstøttebevillingen, der vil følge efter i år, er en naturlig videreudvikling, men den er også direkte udtryk for, at den grønlandske fisker er parat til at udnytte den chance, der gives ham ...

Formanden: Det er nødvendigt, at der er mere ro i salen.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam):

... idet der foreligger ansøgninger svarende til mere end den ansøgte forhøjelse, ansøgninger, som erhvervsstøtteudvalget vel at mærke har fundet grund til at gå ind for.

Når dette er sagt, kan man forstå, at de, der har fået bevilget lån, er ivrige efter at få foden på eget dæk.

Jeg er gået ud fra, at det ærede medlem med sit spørgsmål fortrinsvis sigter til den indkøbsvirksomhed, som gennem den kgl. grønlandske handel udøves for at opfylde ordrer på kuttere, hvortil der er ydet erhvervsstøttelån, og ikke så meget tænker på de få ordrer, der af private med kontant køb for øje afgives direkte til bådværfterne.

I sin virksomhed på dette felt har den kgl. grønlandske handel, der har god mulighed for at følge med i, hvorledes efterspørgslen antagelig vil forme sig, i mange år fulgt den praksis at afgive ordrer på bygning af kuttere, endnu inden de konkrete ønsker forelå. Dette har naturligvis være for at undgå for lang leveringstid og har været muligt, fordi erfaringen har vist, at ønskerne hidtil har koncentreret sig om at få anerkendte bådtyper og bådstorelser.

Man har derved været i stand til næsten omgående at imødekomme enhver bestilling fra Grønland, selv om bygning af fiskerkuttere hidtil fra arbejdets igangsætning til afslutning har krævet en tid fra 6 til 8 måneder, alt efter størrelsen. Tages også hensyn til, at bådværfterne normalt må

have nogle måneder fra ordrens indgåelse, inden nye arbejder igangsættes, må man regne med 1 års leveringstid på en fiskerkutter.

Også til levering i 1961 har Handelen forskudsvis ladet bygge en række kuttere, nemlig 12 stk. à ca. 5 t, 10 stk. à godt 10 t og 4 stk. à ca. 20 t. De fleste af disse kuttere er nu solgt til Grønland, men der er dog fortsat enkelte tilbage af størrelsen på godt 10 t. Når det alligevel nu viser sig vanskeligt at imødekomme samtlige grønlandske ønsker om levering af kuttere i 1961, skyldes det, at der pludselig i løbet af efteråret 1960 viste sig en unormal interesse for kutteranskaffelse, idet der ud over det lige nævnte byggeprogram ønskedes udsendt 9 stk. 15 tons kuttere og 2 stk. 20 tons kuttere, der svarer til henholdsvis 36 fods og 42 fods kuttere.

Jeg går ud fra, at det er disse 11 kuttere, hvortil der dog foreløbig kun er meddelt 5 navngivne rekvirenter, det ærede medlem har i tankerne, og jeg skal derfor med glæde redegøre for, hvad den kgl. grønlandske handel har gjort for at råde bod på vanskelighederne.

Da det i efteråret 1960 viste sig umuligt at få placeret ordrerne på de skibsværfter, der normalt bygger kuttere til Grønland, rettede Handelen henvendelse til Foreningen af Skibsbyggere i Danmark og anmodede om at få sagen om bygning af de ønskede kuttere forelagt på et møde i foreningen. Sidst i november 1960 fik den kgl. grønlandske handel meddelelse om, at sagen var behandlet på et sådant møde, og at værfterne tilhørende foreningens medlemmer var fuldt beskæftiget i sommeren 1961. Udsigterne for færdiggørelse af kutterne til opsendelse inden efteråret 1961 var derfor meget små, hvilket de for øvrigt også ville have været, selv om værfterne ikke havde været fuldt beskæftiget, da 1. september er sidste frist for transport af store fartøjer på dæk over Atlanten. Der er dog ingen tvivl om, at danske værfter er interesseret i bygningen.

Da danske værfter således ikke syntes at være i stand til at klare ordrerne i 1961, henvendte Handelen sig endvidere til norske forbindelser, men heller ikke disse var i stand til at fremskaffe kutterne så betids,